

onstformer. FOTO: SPRISSE NILSSON

Om Margaretha Åsberg

Ålder: Fyller 85 år den 25 juli.
Bor: I egenritat hus i Käsebergsgården.
Gör: Pensionär. Tidigare dansare och koreograf. Konstnär-
lig ledare för Moderna Dans-
teatern, MDT, i Stockholm
1986-2004. Professor i koreo-
grafisk komposition vid Dans-
högskolan i Stockholm 1992-
2002.
Utmärkelser: Kunglig medalj

Litterat Artibus, Stora Kul-
turpriset, Långmanska Kul-
turfonden, Kungliga Priset,
Svenska Akademien.
**Representerad i konstsam-
lingar:** LIFEBOAT, Göteborgs
konstmuseum, Pyramiderna,
Moderna Museet, Stockholm,
Kungliga Bibliotekets sam-
lingar, Dansmuseets samling-
ar.
Film: Har skrivit manus och
gjort regi till filmen "Natten

den 19 november", inspirerad
av Carl Jonas Love Almqvists
novell "Skaldens natt".
Familj: Sambon/särbon
Urban Lasso, sönerna Se-
bastian och Dan med respek-
tive, fem barnbarn, katten
Chandra.
Intressen: Dans, konst,
litteratur, resor, arkitektur.
Firar födelsedagen: Med fa-
miljen.

stort, spröjsat fönster på en
vidunderligt utskjut över Kä-
sebergsgården.

– Det är som en levande
tavla, säger Margaretha och
tillägger att Österlen bety-
der mycket för henne.

Som barn tillbringade hon
somrarna hos släkten i
Smedstorp, mamma Anna
kom från ett lantbruk utan-
för byn. Margaretha växte
upp på Södermalm i Stock-
holm och som stadsflicka
var livet på landet med kor,
kalvar och grisar en upp-

skattad kontrast.

– Jag är präglad av det
österlenska landskapet
och det har följt mig ge-
nom livet. Det är enastän-
dande och underbart. Jag
har starka känslor för det;
ljuset, vänligheten, skön-
heten. Det är det vackraste
som finns.

Huset i Käseberga var ti-
digare sommarställe, sedan
några år bor Margaretha,
hennes sambo/särbo Urban
Lasso och som svart- och röd-
randiga katten Chandra där
permanent.

– Det var en lada från bör-
jan och jag har ritat inred-
ningen. För mig är rummet,
rymden och ljuset viktigt,
förklarar Margaretha.

**Hon har också ritat träd-
gården** där lavendel blom-
mar i överflöd intill rosor,
stockrosor och buxbom.
Ett konstnärligt skapande
i olika former har varit
genomgående i Margarethas
liv, det kom till uttryck i
hennes arbete som koreo-
graf.

Redan under åren som

Redan som liten flicka blev Margaretha Åsberg trollbunden av dans och sedan följde en
lång och framgångsrik karriär som dansare och koreograf. FOTO: SPRISSE NILSSON

elev på Operans balettskola
i Stockholm visste Margaretha
att hon ville bli koreograf.
Men innan det för-
verkligades var det många
timmars hård träning varje
dag för att "forma kroppen
till ett instrument för
dans". Baletteleverna fick
medverka på scen och Mar-
garetha minns hur stort det
var att vara med i "Aida"
med Birgit Nilsson och Jus-
si Björling samtidigt på sce-
nen.

– Mamma var en konst-
närlig person, men dans-
ens värld förstod hon
nog inte. Hon fanns där för
mig och stöttade mig. Det
var hon som stickade tri-
kåer och lagade täpspets-
skorna. Min pappa gick
bort tidigt, så det var
mamma och jag.

För Margaretha betydde det
mycket att som ung dansare
medverka i Harry Martin-
sons rymdopera "Aniara"
1959, där hon gjorde rollen
som Isagel.

– "Aniara" med Karl-Bir-
ger Blomdahls lysande mu-
sik är ett av den svenska
operakonstens stora mäs-
terverk.

120-årsdåren drabbades
Margaretha av inflamma-
tion i ryggskidorna, och det
såg ut som att danskarri-
ären var över.

– Jag var väldigt sjuk och
kunde inte gå på ett år, än
mindre dansa.

När hon hade tillfrisknat
åkte Margaretha till New
York för att studera vid Ju-
illiard School of Music, där
hon hade fått ett stipendi-
um. Därpå följde studier
vid The Martha Graham
School of Contemporary
Dance.

Tillbaka i Sverige var Mar-
garetha med och introdu-
cerade den postmoderna
dansen, bland annat på av-
antgardescenen Fylkingen i
Stockholm. Det var ett stort
steg bort från de klassiska,
romantiska baletter som
varit rådande i flera hundra
år.

– Det var kontroversiellt.

Många tyckte att det inte
var konst, så det var en ut-
maning. Men jag är en figh-
ter, förklarar Margaretha
som i många år kämpade
för att den moderna dansen
skulle få en egen scen.

**Mamma var en
konstnärlig per-
son, men dansens
värld förstod hon
nog inte. Hon fanns
där för mig och
stöttade mig. Det
var hon som sticka-
de trikåer och laga-
de täpspetskorna.
Min pappa gick
bort tidigt, så det
var mamma och
jag.**

Margaretha Åsberg

Det blev Moderna Dans-
teatern, MDT, som hon led-
de från 1986-2004.

Margaretha har som koreo-
graf skapat ett trettiotal
dansföreställningar och har
ofta samarbetat med före-
trädare för andra konstfor-
mer.

Några av hennes mest
kända verk är "Life Boat",
"Pyramiderna", "Atlanten",
och "Tusen år hos Gud".
Hon har också gjort koreo-
graffin till en föreställning
på Nobelbanketten.

Dansverket "Pyramider-
na" och dansgruppen med
samma namn fick mycket
uppmärksamhet i slutet på
1970-talet och gruppen
gästspelade runt om i Eu-
ropa.

– Koreografin är det vik-
tigaste för mig. Jag har ar-
betat utifrån minimalism,
mytologiska motiv och tex-
ter. Samtida litteratur och
musik har inspirerat mig.
Allt har handlat om existen-
tiella frågor, säger Margaretha
och tillägger:

– Jag är verkligen stolt
över det jag har gjort.

Hon kan titulera sig pro-
fessor emerita och har fått
ta emot flera priser och
medaljer.

Nuerna ägnar hon dagar-
na åt att måla och läsa, det
blir både böcker om konst
och vetenskap och skönlit-
teratur.

– Några författare jag gärna
läser är Marguerite Duras,
Kazuo Ishiguro, Roland
Barthes, Göran Sonnevi och
Horace Engdahl.

Margaretha och Urban
tycker om att gå på konst-
utställningar och åker ofta
till Louisiana.

Katten Chandra kommer
och vill bli klappad.

– Jag kan inte tänka mig
ett liv utan katt. Jag har
alltid tyckt mycket om
djur, ända sedan jag var på
sommarskola i Smedstorp
och träffade kossor och
grisar.

Margaretha har ett stort
intresse för vad som händer
i samhället och ute i vär-
lden.

– Klimatfrågan är oerhört
viktig. Vi måste ta gemen-
samt ansvar för planetens
oerhörda gåva till männis-
kan. Bevara lantbruk, od-
ling, artrikedomen och skön-
het för barn, barnbarn och
kommande generationers
skull.

– Jag är också engagerad
i jämställdhet och HBTQ-
frågor och förespråkar öp-
penhet. Alla ska få tänka
och skapa fritt med hänsyn
till omgivningen.

Margaretha fortsätter själv
att skapa och ska i höst
medverka i Lofoten Inter-
national Art Festival där
hon deltar i projektet Island
Eye Island Ear.

– Jag gör ett verk med
små speglar som ska reflek-
tera ljuset och symbolisera
vattensamlingar. Det är fan-
tastiskt spännande att vara
med i projektet som firar
50-årsjubileum i år.

Anette Bülow

Text

anette.bulow@ystadsallehandan.se